

samlede Udvalg, og naar man erindrer, hvilket politisk Parti den ærede Folketingsmand tilhører, saa kaster disse Udtalelser, for at bruge et Udtryk, som den højtærede Indenrigsminister tidligere har benyttet i en anden Situation, et skarpt, skærende Lys over mangt og meget af det, som er gaaet for sig i Tiden forud. Thi herved underkender Folketingsmanden fra Maribo, Medlem af det radikale Parti, Regeringspartiet, mangt og meget af den Kritik, som Landbruget i de sidste Aar har været Genstand for, idet han ganske uforbeholdent udtaler som sin bestemte Opfattelse, at Landbruget loyalt vil opfylde de Krav, der her stilles til det, og loyalt bære de Byrder, som lægges paa det. Han desavouerer mangt og meget af det, som fra forskellige Sider er sagt om Landbruget. Det er derfor Udtalelser, som jeg ønsker at drage frem og gerne i Fremtiden vil mindes. Men naar det er den ærede Ordførers Opfattelse af Stillingen, er den sikkert ogsaa rigtig, og jeg for mit Vedkommende vil gentage: Jeg tror, at det danske Landbrug loyalt vil opfylde de Krav, der her stilles til det, og loyalt bære de Byrder, der lægges paa det, for saa vidt det kan siges om de stillede Krav og de paalagte Byrder, at de er retfærdige og nødvendige, og at der bliver administreret loyalt og rigtigt. Derfor tilføjer ogsaa den ærede Folketingsmand: Men for at disse Foranstaltninger kan komme til at virke paa tilfredsstillende Maade, er det en Nødvendighed, at de administrative Myndigheder føler deres Ansvar. Det „Men“, han her tilføjer, vil jeg ogsaa gerne understrege. Landbruget sætter sin Lid til, at Administrationen af disse saa vidtrækkende Bestemmelser vil foregaa paa en saadan Maade, at man ikke alene tager Hensyn til Forbrugerne men ogsaa til Producenterne, til dem, der skal levere.

Der er fra Landbrugets Side gennem de forløbne Aar af og til rejst Kritik mod Administrationen. Denne Kritik er maaske blevet fejlagtig bedømt fra forskellige Sider, det kan ogsaa være, at den til sine Tider har været lidt forkert anbragt. Landbruget har heller ikke altid været helt uden Skyld; der findes — det maa indrømmes — indenfor Landbostanden Mænd, som ikke altid føler deres Ansvar, som man bør føle det i en Situation som den nuværende. Der er derfor sket Ting fra Landbrugerens Side, som Landbruget selv paa det stærkeste har misbilliget. Men naar det maa siges, at Landbruget af og til har kritiseret Administrationen og

maaske kritiseret den lidt vel stærkt, kan det maaske ogsaa hælde, at Administrationen ikke altid paa rette Maade har taget Hensyn til de Ønsker og Henstillinger, som er fremkommet fra Landbrugets Side. Begge disse Fejlgreb er maaske udsprunget af samme Forudsætning. Det er selvfølgelig ikke altid Administrationen givet at kunne sætte sig ind i alle de Krav, som Landbruget med Rette kan stille og som Landbrugets Udøvere selvfølgelig er bedst i Stand til at bedømme, medens det paa den anden Side maa indrømmes, at Landbrugets Mænd og Landbrugets Talsmænd ikke altid har været i Stand til at bedømme Administrationen, som den skulde bedømmes; der er Forhold, som Administrationen har været nødt til at tage Hensyn til, og som Landbruget ikke er og maaske ikke kan blive kendt med. Men i det store og hele vil jeg, som sagt, give min Tilslutning til de Udtalelser, som er faldet fra Folketingsmanden for Maribo-Kredsen, der talte som Ordfører for Udvalget i Folketinget: At Landbruget tidligere er optraadt loyalt og sikkert ogsaa vil gøre det i Fremtiden.

Det er vel i Grunden ikke saa underligt, at der fra Landbrugets Side af og til er rejst nogen Kritik mod Administrationen, det er rimeligt ikke alene ud fra den Forudsætning, jeg nys omtalte, men ogsaa af en anden Grund, nemlig den, at Landbruget ikke altid har følt sig saaledes repræsenteret i, om jeg saa maa sige, saaledes behandlet af den øverste Administration, som det skulde og burde være Tilfældet; vi har ikke i særlig høj Grad mærket, at vi havde en speciel Repræsentant i den øverste Administration. Det kan under visse Forhold være beklageligt, til andre Tider maaske det heldigste, jeg skal ikke her komme ind paa en Kritik deraf, jeg indrømmer, at saa indviklet som Situationen har været, er det ikke heldigt at faa Administrationen fordelt paa for mange Hænder, men det havde dog alligevel maaske været heldigere — saaledes ser i alt Fald Landbruget paa Sagen —, om man i højere Grad havde sporet en mere landbrugskyndig Deltagelse i Administrationen, end vi hidtil har mærket.

Jeg nævnede før, at Landbruget ofte har fremsat Ønsker, stillet Krav til Administrationen. Disse Ønsker er undertiden fremsat samlet af bestemte Stænder eller Lag indenfor Landbruget, men oftere af Repræsentanter for specielle Erhvervsgrøene, f. Eks. visse Andelsorganisationer, og det er jo saa naturligt, idet de Folk, hvis spe-